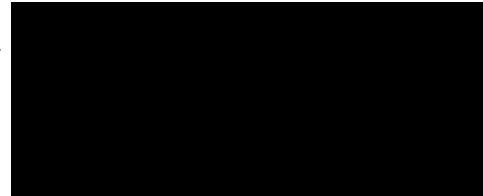

Katowice, dnia 15 listopada 2013 r.

**DYREKTOR
IZBY SKARBOWEJ
W KATOWICACH**

AS2/0510-0005/13/61938

NU1/050-0106/13

Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi

Na podstawie art. 229 pkt 7 i art. 238 § 1 w zw. z art. 3 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego /t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 267 - dalej Kpa/ - po rozpatrzeniu skargi na działanie Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gliwicach przesłanej przez [REDACTED]

[REDACTED] przesłanej przez Pana Macieja Jurczygę (drogą elektroniczną, z wykorzystaniem platformy ePUAP) w dniu 24.09.2013r. do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gliwicach, przekazanej przez Naczelnika ww. Urzędu przy piśmie znak: OL-1/052-10/13 RP/0771/8/13/MW W. 220346/13 z dnia 30.09.2013r. /wpływ do tut. Izby Skarbowej - 01.10.2013r./ i uzupełnionej (wpływ do tut. Izby 04.11.2013r.) o oryginał ww. skargi z dnia 24.09.2013r. - Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach zawiadamia, iż **uznaje skargę za zasadną.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 24.09.2013r. podpisanym przez współników [REDACTED] [REDACTED] zarzucono Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gliwicach nieuzasadnione kwestionowanie możliwości wpłacania za pośrednictwem rachunku bankowego spółki działającej jako wyręczyciel, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych współników tej spółki. Wspólnicy ww. Spółki informują, iż zaliczki na podatek dochodowy płacą z konta spółki, ponieważ w trakcie roku nie dokonują podziału zysku i nie pobierają pieniędzy na poczet podziału, w związku z czym nie posiadają środków, z których mogliby pokrywać ww. zaliczki. Poinformowali dalej, że „z uwagi na fakt, iż spółka rokrocznie wypracowuje zysk, zaliczki na podatek dochodowy, do których zapłaty są zobowiązani jako wspólnicy, nie są płacone z majątku Spółki, lecz ze środków należnych wspólnikom wynikających z zysku wypracowanego przez Spółkę. Spółka, z której rachunku bankowego dokonywana jest wpłata działa w charakterze posłańca (wyręczyciela), czyli jako podmiot umocowany do zapłaty za podatnika (w sensie technicznym) z jego zasobów pieniężnych”. Dla potwierdzenia ww. stanowiska wspólnicy przywołali interpretacje indywidualne:

- Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 21.09.2010r. sygn. IPPB1/415-394/09/10-5/S/JB, wydana w związku z wytycznymi WSA w Warszawie z dnia 12.03.2010r. (sygn. akt III SA/Wa 2000/09),
- Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 12.03.2012 r. sygn. IBPP3/443-1301/11/PK (ww. interpretacji nie wydano na wniosek skarżącej Spółki).

Powołując się na powyższe argumenty (i wskazując na brak logiki działania organu podatkowego) wspólnicy napisali, że są „zdziwieni i zaniepokojeni postawą Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gliwicach”, który „zamiast docenić fakt terminowych, wysokich wpłat podatków, grozi (...) odsyłaniem zapłaconych kwot i wszczynaniem postępowania egzekucyjnego”.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach - po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego - ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu 25.04.2013r. na rachunek I Urzędu Skarbowego w Gliwicach (dalej też US) wpłynęła wpłata w wysokości 7.007 zł, gdzie w tytule przelewu wskazano, że dotyczy podatku PIT 5L za okres marzec 2013 r. i zobowiązanego o numerze [REDACTED]. Wpłata została dokonana z rachunku bankowego ww. Spółki.
2. W dniu 7.05.2013r. Naczelnik ww. US wystosował do ww. Spółki pismo znak RP/8201-1368/13/H.Dz.w.110428 informujące, iż wpłata z dnia 25.04.2013r. została zaksięgowana zgodnie z opisem przelewu. Jednocześnie wyjaśnił m.in., iż zgodnie z „art. 59 §1 pkt 1 w zw. z art. 60 §1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2012r., poz. 749) zobowiązanie podatkowe wygasa w całości lub w części wskutek zapłaty przez zobowiązanego”. Wskazał ponadto, że zapłata podatku dokonana przez inny podmiot w imieniu podatnika nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania podatkowego tego podatnika. Przywołano w tym zakresie także uzasadnienie zawarte w uchwale NSA z 26.05.2008r. sygn. akt I FPS 8/07. Zwrócono się o prawidłowe dokonywanie wpłat.
3. W nawiązaniu do ww. pisma Naczelnika US - w dniu 25.07.2013r. do ww. US wpłynęło (za pośrednictwem platformy e-PUAP) pismo [REDACTED] K. Szombierski, w którym wspólnicy wyjaśnili, iż zaliczki na podatek dochodowy, do zapłaty których są zobowiązani jako wspólnicy, „nie są płacone z majątku Spółki, lecz ze środków należnych wspólnikom wynikających z zysku wypracowanego przez Spółkę”. Wskazali, że „spółka, z której rachunku bankowego dokonywana jest wpłata działa w charakterze poślanca (wyręczyciela), czyli jako podmiot umocowany do zapłaty za podatnika (w sensie technicznym) z jego zasobów pieniężnych.” Dla poparcia przedstawionego stanowiska, spółka powołała nw. interpretacje indywidualne: Dyrektora Izby Skarbowej (dalej też DIS) w Warszawie z 21.09.2010r. sygn. IPPB1/415-394/09/10-5/S/JB, wydaną w związku z wytycznymi WSA w Warszawie z dnia 12.03.2010r. (sygn. akt III SA/Wa 2000/09) oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 12.03.2012r. sygn. IBPP3/443-1301/11/PK. W końcowej części pisma wspólnicy oświadczyli, iż „wpłaty zaliczek na podatek dochodowy dokonywane z konta spółki dokonywane są w imieniu określonego podatnika z jego zasobów pieniężnych”.
4. W kwestii kwalifikacji opisanych wyżej wpłat dokonywanych z rachunku bankowego spółki jawnej na poczet zaliczek w podatku dochodowym jej wspólnika, pismem z dnia 28.08.2013r. znak RP/8201-2566/13/H.Dz.w.197952 (doreczonym Spółce w dniu 05.09.2013r.) Naczelnik US podtrzymał swoje stanowisko przedstawione w ww. piśmie z dnia 7.05.2013r. Wskazał

- również, iż wpłacone kwoty „zostały zaksięgowane zgodnie z opisem na przelewie bankowym; natomiast kolejne, nieprawidłowo dokonane wpłaty zostaną odesłane na konto Spółki, a zaległość zostanie objęta upomnieniem i postępowaniem egzekucyjnym”.
5. W dniu 24.09.2013r. Pan Maciej Jurczyga przesłał drogą elektroniczną (z wykorzystaniem platformy ePUAP) do I US w Gliwicach skargę [REDACTED] na działanie Naczelnika ww. US.
 6. Pismem z dnia 30.09.2013r. znak OL-1/052-10/13 RP/0771/8/13/MW, W. 220346/13 Naczelnik I US w Gliwicach przesłał przedmiotową skargę do Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach celem rozpatrzenia.
 7. Z uwagi na wady formalne wniosku, w trybie art. 64 §2 w zw. z art.33 §2 i §3 oraz art. 63 §3 Kpa, pismem z dnia 24.10.2013r. znak AS2/0510-0005/57758 skierowanym do [REDACTED] (doręczonym Spółce w dniu 28.10.2013r.) Dyrektor tut. Izby Skarbowej wezwał do dostarczenia:
 - oryginału pełnomocnictwa lub urzędowo poświadczonego odpisu pełnomocnictwa w przypadku potwierdzenia przez współników umocowania Pana Macieja Jurczygi (Jurczyga) do występowania w skardze z dnia 24.09.2013r. w charakterze pełnomocnika Spółki albo
 - w przypadku braku umocowania w ww. sprawie dla p. Jurczygi – do dostarczenia przedmiotowej skargi zaopatrzonej w oryginalne podpisy współników spółki lub do uzupełnienia oryginałów podpisów na dokumencie skargi z dnia 24.09.2013r.
 8. Postanowieniem z dnia 24.10.2013r. znak AS2/0510-0005/13/58009 (doręczonym Spółce w dniu 28.10.2013r.) Dyrektor tut. Izby zawiadomił współników ww. Spółki, iż sprawa zainicjowana skargą z dnia 24.09.2013r. nie zostanie rozpatrzona w ustawowym terminie wskazanym w art. 237 § 1 Kpa z uwagi na konieczność zagwarantowania skarżącej Spółce możliwości realizacji uprawnień dotyczących prawidłowej reprezentacji przez pełnomocnika, bądź uzupełnienia braków formalnych pisma (dot. odręcznych podpisów współników), zgodnie ze skierowanym ww. wezwaniem.
 9. W dniu 04.11.2013r. do Izby Skarbowej w Katowicach wpłynęło przedmiotowe pismo z dnia 24.09.2013r. (nadane pocztą w dniu 30.10.2013r.), gdzie wskazane jest, iż „dotyczy skargi” zaopatrzone w oryginalne podpisy współników ww. Spółki: [REDACTED] co umożliwia merytoryczne jego rozpatrywanie.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach – po przeanalizowaniu akt sprawy, mając na uwadze obowiązujące przepisy prawa i stan faktyczny oraz wniesione w piśmie zarzuty – stwierdza, co następuje.

W myśl art. 22 § 1 ustawy z dnia z dnia 15 września 2000r. Kodeks spółek handlowych (dalej też KSH, t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1030) spółką jawną jest spółka osobowa, która prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą, a nie jest inną spółką handlową.

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2012r., poz. 361 ze zm.) przychody z udziału w spółce niebędącej osobą prawną, ze wspólnej własności, wspólnego przedsięwzięcia, wspólnego posiadania lub wspólnego użytkowania rzeczy lub praw majątkowych u każdego podatnika określa się proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku (udziału) oraz, z zastrzeżeniem ust. 1a, łączy się z pozostałymi przychodami ze źródeł, z których dochód podlega opodatkowaniu według skali, o której mowa w art. 27 ust. 1. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku (udziału) są równe.

W myśl art. 44 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, podatnicy osiągający dochody z działalności gospodarczej, o której mowa w art. 14 - są obowiązani bez wezwania wpłacać w ciągu roku

podatkowego zaliczki na podatek dochodowy według zasad określonych w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 3f-3h.

Z powyższych przepisów wynika, iż podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych uzyskujący dochody m.in. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej – także w formie spółki osobowej prawa handlowego, jaką jest spółka jawna – uiszczają zaliczki na podatek od tych dochodów obliczone na zasadach i w sposób wskazany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Ostateczne rozliczenie z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych następuje z chwilą złożenia przez podatników zeznania rocznego (w zw. z treścią art. 45 tejsze ustawy).

Szczegółowe kwestie dotyczące regulowania powyższych zaliczek określają przepisy Ordynacji podatkowej m. in. w związku z faktem, iż w myśl art. 3 pkt 3 lit. a) ww. ustawy - ilekroć w ustawie jest mowa o podatkach - rozumie się przez to również zaliczki na podatki.

Stosownie do treści art. 59 § 1 pkt 1 ww. ustawy zobowiązanie podatkowe wygasa w całości lub w części wskutek zapłaty.

Zgodnie z art. 60 § 1 ww. ustawy za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:

- 1) przy zapłacie gotówką - dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, biurze usług płatniczych lub w instytucji płatniczej albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;
- 2) w obrocie bezgotówkowym - dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika lub rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej na podstawie polecenia przelewu.

Na gruncie ww. przepisów Ordynacji podatkowej nie budzi wątpliwości w doktrynie i orzecznictwie sądowym, iż zapłata podatku następuje przez podatnika, tj. zapłata z jego zasobów pieniężnych powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego. Podatek – jako publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz (m.in.) Skarbu Państwa (zgodnie z art. 6 tejsze ustawy) jest bowiem świadczeniem o charakterze osobistym. Nie można więc obowiązku realizacji tego świadczenia przenieść w drodze czynności cywilnoprawnej na inną osobę (por. uchwała NSA I FPS 8/07 z 26.05.2008 r.). NSA w końcowej części tego orzeczenia stwierdził: „Należy wszakże wyraźnie zaakcentować, że powyższe rozważania [na gruncie m.in. art. 59 §1 pkt 1 i art. 60 §1 Ordynacji podatkowej-uzup. DIS] nie dotyczą sytuacji, w której osoba wpłacająca podatek dokonuje tego ze środków powierzonych mu przez podatnika. Dokonuje wówczas czynności technicznej – wpłaca podatek za podatnika, działa jednak jedynie jako „posłaniec”. Bogumił Brzeziński nazywa taką osobę „wyręczyicielem” (B. Brzeziński, M. Kalinowski, M. Masternak, A. Olesińska, Ordynacja ... op. cit. s.422), Bogusław Dauter „przekazicielem środków podatnika” (S. Babiarczy, B. Dauter, B. Gruszczyński, R. Hauser, A. Kabat, M. Niezgódka – Medek, Ordynacja ... op. cit. s. 270). Należy zaznaczyć, że nie są to pojęcia o charakterze normatywnym. Chodzi tu o osobę, która dokonuje faktycznej wpłaty podatku, wpłacając środki otrzymane od podatnika np. pracownik podatnika w ramach powierzonych obowiązków udaje się do urzędu skarbowego i wpłaca w kasie środki od niego otrzymane(...). W tych bowiem wypadkach zapłaty w sensie prawnym dokonuje podatnik, nie zmienia tego faktyczne wyręczenie podatnika w przekazaniu jego środków do kasy organu podatkowego”.

Tak więc w określonych sytuacjach i na określonych zasadach (przede wszystkim z zachowaniem obowiązku poinformowania organu podatkowego o fakcie posłużenia się

wyręczycelem) istnieje możliwość zapłaty zobowiązań podatkowych podatnika za pośrednictwem osoby innej niż podatnik, co nie zmienia natury konkretnego stosunku podatkowoprawnego łączącego podatnika z wierzycielem publicznoprawnym.

W interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 21.09.2010r. sygn. IPPB1/415-394/09/10-5/S/JB zmienionej po wyroku WSA w Warszawie z dnia 12.03.2010r. sygn. akt III SA/Wa 2000/09 – DIS przywołał tezy z ww. wyroku, a w tym, że „choć (...), obowiązek zapłaty podatku wpływający z zobowiązania podatkowego obciąża podatnika (...) obowiązki podatkowe mają publicznoprawny charakter, są obowiązkami osobistymi i nie mogą być znoszone przez umowy cywilnoprawne zawierane między podatnikiem a osobą trzecią – to jednak „nie można zapominać, że czym innym jest umowne przenoszenie zobowiązania (długu w zakresie obowiązku zapłaty), które w przypadku zobowiązań podatkowych jest niedopuszczalne, a czym innym dokonanie technicznych czynności wpłaty środków pieniężnych przez podmiot inny niż podatnik tzw. wyręczyciela. (...) Działanie podatnika wyręczającego się w czynnościach zapłaty inną osobą, z punktu widzenia prawa podatkowego jest indyferentne, gdyż jest jedynie działaniem faktycznym, a żadna norma prawa podatkowego działania tego nie dotyczy. Obowiązek zapłaty podatku cały czas obciąża podatnika, a działania wyręczycieli są traktowane jak działanie samego podatnika. W sensie prawnym zapłaty dokonuje podatnik”.

DIS odnotował dalej: „W opinii Sądu, dla dopuszczalności posłużenia się przez podatnika wyręczycelem, bez znaczenia jest w jakiej formie - gotówkowej, czy bezgotówkowej - zapłata następuje. Powierzenie środków pieniężnych na zapłatę podatku możliwe jest bowiem nie tylko poprzez fizyczne przekazanie gotówki "do ręki" wyręczyciela, ale może także polegać na zadysponowaniu środkami przysługującymi podatnikowi złożonymi na rachunku bankowym spółki komandytowej (zob. B. Brzeziński glosa do uchwały NSA z 26 maja 2008 r. sygn. IFPS 8/07 opubl. Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego 2(23)/09)”. (...) Ponadto Sąd zauważył, iż do wpłaty dokonanej przez wyręczyciela w formie bezgotówkowej nie będzie miał zastosowania wprost art. 60 §1 pkt 2 Ordynacji podatkowej. Zgodnie bowiem z tym przepisem, za termin dokonania zapłaty podatku uważa się w obrocie bezgotówkowym dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika (...) na podstawie polecenia przelewu. Jest to przepis techniczny i brak szczegółowej regulacji w Ordynacji podatkowej takiej sytuacji faktycznej nie uzasadnia wniosku, że zapłata przez wyręczyciela podatku współnika przelewem jest prawnie niedopuszczalna”. Sąd podkreślił (a DIS w Warszawie powtórzył w zmienionej ww. interpretacji), iż w tym przypadku należy potraktować przelew z rachunku spółki jak wpłatę podatnika na rachunek Urzędu Skarbowego i uznać, że zobowiązanie podatnika wygaśnie z momentem wpływu tych środków na rachunek urzędu skarbowego”.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach z kolei;

- w interpretacji z dnia 07.04.2010r. sygn. IBPBI/415-59/10/BK z dnia 07.04.2010r. zauważył, że środki zgromadzone na rachunku spółki m.in. jawnej są współwłasnością łączną współników – więc „rozporządzanie nimi w postaci m.in. zapłaty podatków (również osobistych współników stanowi czynność zwykłego zarządu majątkiem wspólnym”;

- w interpretacji z dnia 12.03.2012r. sygn. IBPP3/443-1301/11/PK zawarł stanowisko, iż wpłata przez osobę trzecią kwoty odpowiadającej kwocie podatku może być uznana za skuteczną zapłatę podatku, gdy wpłacający występuje jako osoba, która działając na rachunek podatnika dokonuje zapłaty z jego zasobów pieniężnych, gdyż – „nie dokonuje wówczas zapłaty podatku, lecz wpłaty kwoty tytułem podatku”, a czynność zapłaty ma w tym przypadku wyłącznie wymiar techniczny.

W kwestii wpłaty przez wspólników zaliczek w podatku dochodowym na poczet udziału w zysku spółki komandytowej (która także jest spółką osobową wg art. 102 KSH) ww. DIS stwierdza: „Sąd wskazał, iż w przypadku spółki komandytowej pobór należności na poczet należnego zysku następować może także w trakcie roku obrotowego. W przepisach dotyczących spółki komandytowej brak jest wprowadzenia regulacji analogicznej do regulacji zawartej w art. 194 i 195 Kodeksu Spółek Handlowych, określających zasady wypłaty wspólnikom spółki z o.o. zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy za dany rok obrotowy; możliwość taka jednakże istnieje. Dopuszcza ją Sąd Najwyższy w wyroku z 5 marca 2009(III CSK 290/08 LEX nr 497672...)”. W tym z kolei orzeczeniu Sąd Najwyższy stwierdza: „Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 03.07.2008r. sygn. akt IV CSK 101/08 w spółce jawnej, w odróżnieniu od spółki kapitałowej, do wypłaty udziału w zysku nie jest niezbędne podjęcie przez wspólników uchwały o przeznaczeniu zysku do wypłaty. Dopuszczalne jest zatem pobieranie przez wspólników określonych kwot z tego tytułu bez uchwały, a jedynie za zgodą wszystkich wspólników. Na takich samych warunkach dopuszczalne jest także pobieranie przez wspólników zaliczek na poczet przyszłego zysku, które nie podlegają rozliczeniu, jeżeli spółka nie osiągnie zysku”.

Wspólnicy [redacted] pismem z dnia 25.07.2013r. informowali Naczelnika US, że taki właśnie jest status dokonywanych przez nich wpłat. Potwierdzili powyższe w analizowanym piśmie z dnia 24.09.2013r. Wskazywali, iż za pośrednictwem rachunku bankowego ich osobowej spółki prawa handlowego nie regulowano w ten sposób żadnych własnych zobowiązań spółki, lecz zobowiązania wspólników.

Sytuacji, gdy wspólnicy spółki jawnej z tytułu uczestnictwa w spółce, opłacają miesięczne zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych przelewem z rachunku bankowego spółki na rachunek urzędu skarbowego dotyczy wprost interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 11.06.2013r. sygn. IPTPB3/4230-11/13-2/GG. Stwierdzono tam wyraźnie: „Przelew z rachunku spółki ze środków należących do wnioskodawcy należy potraktować jako wpłatę podatnika na rachunek urzędu skarbowego i uznać, że nastąpiło wygaśnięcie zobowiązania.” W ww. interpretacji – zgodnie z dotychczas prezentowanymi opiniami - Dyrektor Izby Skarbowej stwierdził, iż „zapłata zaliczek na podatek dochodowy, jak również podatku przez spółkę działającą w charakterze pośląca (wyręczyciela Wnioskodawcy), spowoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego Wnioskodawcy [tj. jednego ze wspólników spółki jawnej – uzup. DIS] poprzez jego zapłatę, zgodnie z art. 59§1 pkt 1 Ordynacji podatkowej. Przelew z rachunku Spółki ze środków należących do Wnioskodawcy należy potraktować jak wpłatę podatnika na rachunek urzędu skarbowego i uznać, że nastąpiło wygaśnięcie zobowiązania podatkowego”. W ww. interpretacji wskazano dodatkowo, że dla prawidłowej (powodującej wygaśnięcie zobowiązań) realizacji zobowiązań podatkowych wspólników z wykorzystaniem wyręczyciela konieczne jest aby wspólnicy spółki jawnej oraz sama spółka przekazali w drodze pisemnej Urzędowi Skarbowemu informacje, iż spółka działa właśnie jako wyręczyciel wpłacający podatek dochodowy od wspólników. Zauważa się, na tle pism kierowanych przez ww. wspólników spółki do Naczelnika IUS w Gliwicach, iż wspólnicy konsekwentnie informują, że taki właśnie jest status dokonywanych przez nich wpłat.

Reasumując

W świetle powyższych orzeczeń i interpretacji - odnosząc się do argumentów i zarzutów wspólników spółki jawnej [redacted] zawartych w przedmiotowym piśmie z dnia 24.09.2013r. - w analizowanej sytuacji, gdy przedmiotem

opodatkowania jest dochód należny wspólnikom z tytułu udziału w zysku ww. spółki - dokonanie przelewu z jej rachunku bankowego na rachunek Urzędu Skarbowego tytułem zaliczki na poczet ww. zobowiązań – PIT5L dot. poszczególnych wspólników prowadzi do realizacji przedmiotowych zobowiązań podatkowych i ich wygaśnięcia.

Zatem nieuzasadnione było negowanie przez Naczelnika ww. Urzędu możliwości regulowania w takich warunkach zobowiązań podatkowych wspólników spółki jawnej za pośrednictwem rachunku bankowego tej spółki, tym bardziej pod groźbą podjęcia działań windykacyjnych „wiązących się z naliczaniem ustawowych odsetek i innych należnych opłat”.
Powyższe czyni przedmiotową skargę zasadną.

Celem bieżącego eliminowania uchybień w pracy Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gliwicach oraz przyczyn ich powstania zasygnalizowanych w skardze, o sposobie jej załatwienia powiadomiono Naczelnika tamtejszego Urzędu Skarbowego.

Otrzymują:

1. Adresat
2. NUS w IUS w Gliwicach
3. a/a
4. dw - NU 1

Wicedyrektor
Izby Skarbowej
Bartłomiej Smalcerz